

GAZETA LWOWSKA.

Podatkami dziennymi i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów
Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Insercya w półkolumnie, drukiem garmont 3 centów
od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austriacka. — Anglia. — Francya. — Holandya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. wyższy sąd krajowy podaje niniejszem do wiadomości powszechnej, że mianowany dekretem wysokiego c. k. ministerium sprawiedliwości notaryusz *Adolf Kiernik* w obrebie złoczowskiego sądu obwodowego z siedzibą w *Brodach* złożył na dniu 9. b. m. w lwowskim wyższym sądzie krajowym przepisana przysięgę.

Lwów, 12. lipca 1860.

Gmina *Czerniejów* w obwodzie Stanisławowskim obowiązała się dla przekształcenia tamtejszej szkoły parafialnej na szkołę trywialną, uposażyć każdorocznego nauczyciela roczną kwotą 189 zł. w. a. w ten sposób, że tę kwotę pobierać będzie nauczyciel częścią w procentach z obligacyi przeznaczonych na szkołę, a częścią w gotówce od gminy.

Na polepszenie tej dotacyi zapewnili zarządca dóbr *Tomasz Borowski* rocznie 2 zł. 10 c. w. a. tudzież tamtejsi mieszkańcy izraelici: *Josel Federling*, *Leiser Uhrman*, *Boruch Uhrman*, *Meilech Uhrman*, *Zahleg Uhrman* i *Mechel Blumenstein* rocznie po 1 zł. 5 c. wal. austr.

Następnie obowiązała się rzeczona gmina na gminnym gruncie pod nr. 39 wystawić nowy budynek szkolny, założyć szkółkę owocową i pasiekę, posprawić potrzebne porządki szkolne, utrzymywać je równie jak budynek szkolny zawsze w dobrym stanie, załatwiać ochędostwo w szkole i dodawać na opał szkoły rocznie 3 kubicznych sagów twardego drzewa.

Udowodnioną temi ofiarami troskliwość o rozszerzenie nauki między ludem wiejskim podaje c. k. galicyjskie Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Lwów, 30. czerwca 1860.

Sprawy krajowe.

Wiedeń, 11. lipca. Dzisiejsza gazeta wiedeńska podaje w urzędowej części za najwyższem upoważnieniem sprawozdanie komisji długów państwa z 4. czerwca r. b. co do stanu całego długu państwa z końcem grudnia 1859, z załączeniem raportu prowizorycznego szefa c. k. ministerium finansów, któreto obadwa dokumenta przedłożone zostały radzie państwa na mocy najwyższego pisma własnoročnego z 10. lipca r. b. (Osnowę tych dokumentów podamy w następujących numerach gazety naszej.)

Anglia.

(Stutki obrad w izbie niższej. — Rezolucye Palmerstona.)

London, 8. lipca. Biuro Reutersa otrzymało doniesienie z Nowego Yorku z 28. czerwca, że *Great Eastern* zwinął do doków tamtejszych bez najmniejszego przypadku. Podróż tę odbywał „*Lewiatan*” z szybkością 333 mil morskich na dzień.

— Przedwczorajsze posiedzenie izby niższej dowiodło, że większa o wiele część izby niższej nie miała weale zamiaru, aby z przedłożonych punktów spornych przyszło do zatargów między lordami. Lorda Palmerstona chwali dzisiaj dla taktu swego nawet dziennik *Presse*, zato jednak tem gorzej spotwarzają członkowie stronnictwa Manchester, iż nie miał odwagi, bronić „historycznych praw” izby niższej. O wiele znaczna jednak większość głosów, z jaką przyjęto poprzedniej nocy postanowienia sędziwego pierwszego ministra, dostatecznie dowodzą, czyj rozum przemógł w parlamencie. Stronnictwa były tą razą znowu dziwnie z sobą pomieszane. Dotychczasowi zwolennicy rządu głosowali przeciw rządowi, co więcej: dwóch członków gabinetu: *Gladstone* kanclerz państwa i *Milner Gibson* minister handlu, z p. *Bright* trzecim, stanęli tą razą na czele opozycyi, która jednogłośnie popierała postanowienia rządu. Rezultat też obrad nie był wątpliwym ani na chwilę, tylko o jednej jeszcze rzeczy nie wiedzą pewnego: jak przyjmą panowie *Gladstone* i *Gibson* wygrane swych towarzyszy, co znaczy tyle co ich przegrana; czy pozostaną nadal, czy też wystąpią?

— Powszechnie chwala mowę, którą miał lord Palmerston na wczorajszym posiedzeniu względem sporu o kompetencyę obydwu izb, szczególnie że jest pojednawczą. Przyjęły ją więc przychylnie obydwie strony izby, i gdyby nie wystąpienie p. *Gladstone*, rezolucye byłyby niezawodnie już wczoraj przyjęte. Gdy zaś sam kanclerz państwa wywołał tym sposobem opozycyę do oporu, czyli używając jego własnego wyrazu do działania, musiał się odezwać *Disraeli*, a że i *Bright* miał prawo przedłożyć własne swoje zadania, musiano odroczyć debatę. Jestto wprawdzie bez wątpienia rzeczą możliwą, że w rezolucyach Palmerstona zmienią co do formy jedno lub drugie; lecz do większego sporu o kompetencyę z izbą wyższą większość nie zdaje się być skłonną.

(Posiedzenie parlamentu z d. 6. lipca.)

W izbie wyższej odroczył margrabia *Clauricarde* do przyszłego czwartku zapowiedziany na poniedziałek wniosek odnoszący się do kwestyi sabaudzkiej. Bil względem Nowej Zelandyi księcia *Newcastle* przyjął komitet.

W izbie niższej pyta mr. *H. B. Sheridan* ministra spraw zewnętrznych, czy rząd otrzymał wiadomości tych okrucieństw, których podług zeznania lorda *Normanby* dopuścili się w Sycylii *Garibaldi* i jego towarzysze po wyjściu wojsk neapolitańskich, i czy w razie jeżeli takie zbrodnie rzeczywiście były popełnione, aby rząd angielski nie o nich nie wiedział. Lord *J. Russell*: Rząd otrzymał doniesienia z *Palermu* i innych części Sycylii, że pospólstwo dopuściło się strasznych mordów na osobach, co za dawnego rządu były w urzędzie policyi. Nie ma jednakże nigdzie wzmianki, że *Garibaldi* sprzyjał tym ludziom, co się dopuścili takich okrucieństw, lub żeby ich w jakikolwiek sposób ochraniał.

Lord *Fermoy* zwraca się do lorda *Palmerstona* z pytaniem, którego wprzód nie zapowiedział, a od czego jak utrzymuje, zależy będzie jego osobiste i niektórych innych deputowanych postępowanie w czasie obrad nad rezolucyami lorda *Palmerstona*. Kanclerz skarbu, mówi on, mieni odrzucenie w izbie wyższej bilu od papieru największem naruszeniem przywilejów izby niższej, jakiego nikt nie pamięta, i oświadczył, że izba najlepiej uczyni, gdy czynem poprze praw swoich. Powtórzył to samo i inny minister gabinetu. Lord *Fermoy* chciałby więc wiedzieć czyli rząd ma zamiar, w razie przyjęcia rezolucyi, zamienić w ustawę wyrzeczone zdania kanclerza skarbu i trzymać się jego polityki.

Lord *Palmerston*: Rezolucye, które przedłożył izbie byłem obowiązany, są dla mnie zupełnie dostateczne, a jeżeli się utrzymają, jak się spodziewam, nie mam zamiaru wnosić innych projektów. Odroczona debata nad trzema rezolucyami wyłącza potem powtórnie mr. *W. D. Seymour* i zbija, że zdaniem jego nie są dostateczne. Czegoż miałaby się izba obawiać, gdy przywilejów swoich przestrzega? Dla tego proponuje wniosek do rezolucyi, „że odrzucenie w izbie lordów bilu znoszącego podatek od papieru jest nadwężeniem konstytucyjnych praw izby niższej.” Należało izbie albo nie czynić, albo, jeżeli coś czynić chciała, działać w sposób odpowiedny swej godności.

Mr. *Horsman* przypomina, jak zwracał uwagę izby na tę kwestyę finansową, która stała się powodem tego całego sporu. Nie zgadza on się ze zdaniem kanclerza państwa i utrzymuje, że izba lordów na mocy konstytucyi jest upoważniona rozstrząsać, popierać i kontrolować finansową politykę izby wyższej, chociaż rzadko tylko z tego prawa korzystają zwykła. Gdzie zachodzi spór o przywileje, tam nie izby, ale naród cały rozstrzyga. Naliczyć da się wiele przypadków, ale czy odpowiadają toczącej się kwestyi, tego nikt nie udowodni. Co mogło służyć za dowód w dawniejszych przypadkach, może teraz chybić. Dawniej przywileje służyły izbie niższej za tarczę przeciw koronie, a za pośrednictwem lordów nadawała prawom swoim znaczenie. Przeważna władza jest w ręku niższej izby, a lordowie nie paują teraz krajowi ani sami ani przez drugich. Po utracie swojej przewagi terytorjalnej tworzą oni teraz tylko drugą radę narodu i są rękojmiami i ochroną od despotyzmu demokracji. Są oni wspólnie z izbą niższą stróżami spraw narodowych; zrosli się z ludem i jest to błędne mniemanie, by dlatego, iż są nieobieralni, nie tworzyli reprezentacyjnego ciała. Oni są reprezentantami uczuć i spraw krajowych. Lecz ze utracili swój wpływ przez drugich, należy tem bardziej wzmocnić ich wpływ osobisty. Ich pieczy powierzone są te same sprawy co i izbie niższej a i oni stoją przed tym samym trybunałem publicznej opinii. Z jakichże powodów mamy im od-

mawiać prawo roztrząsać ustawy finansowe kraju i dlaczegoz mielibyśmy oswobadzać izbę niższą z pod tej zbawiennej kontroli w sprawach pieniężnych, kiedy w innych jej podlega? W obecnym przypadku użyli lordowie przywileju swego, swoim *veto* powściągnęli izbę niższą w jej szalonym zapędzie i wywołali: niech kraj sam wyrok daje.

Mr. Bright dziwi się, że Horsman swej mowy nie zakończył poprawką obalającą rezolucję. Jemu także zbyt nie podobają się rezolucje; ale ani je zbija ani je broni. Nieodpowiadają przedmiotowi, i widocznie nie jednej są ręki. Nie można przeczyć, że lordowie jeśli nie nadwreżyli przywilejów izby niższej, naruszyli przecież zwyczaj parlamentarny. Już samo mianowanie wydziału i przedłożona izbie rezolucja potępiło postępowanie lordów. Ale to postępowanie, którego izbie niższej teraz doradzają, świadczyć w potomności będzie, ile na duchu popadła. Lordowie silili się nieraz przywłaszczyć sobie przywilej wnosić poprawki w bile pieniężne, ale powściągał ich opór izby niższej. Rezolucje z r. 1678 i 1691 przypisują izbie niższej całą kontrolę we wszystkich subsydiach przywołonych koronie, w późniejszych latach prawo to wyraźnie obwoływano. Ina tej to zasadzie: że „zastępcy ludu uchwalają podatki“ polegają setne rezolucje i deklaracje od pięciu set lat, boć to jest niezmienna i nieodwołalna zasada konstytucji angielskiej. Jego zdaniem tym tylko sposobem dałoby się załagodzić spory, o które chodzi, że izba niższa niech wniesie powtórnie ten sam bil i przyjmie podatek, a potem niech go przedłoży lordom. Sądzi, że lordowie go przyjmą i na tem by się skończyło.

Pierwsza rezolucja przyjęta została potem bez głosowania. Potem nastąpiło przyjęcie drugiej, gdy projekt odroczenia debaty 433 głosami przeciw 36, a poprawka 369 przeciw 52 odrzucone zostały. Trzecią rezolucję przyjęto równie jak pierwszą bez głosowania.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Dziennik „Opinion nationale“ o księciu Napoleonie. — Interwencja w sprawach orientalnych.)

Paryż, 8. lipca. Ich Mość Cesarstwo zajęli, jak donosi dziennik urzędowy, swoją rezydencję letnią w St. Cloud.

— Admirał Hamelin ma pod niebtyność marszałka Randona zawiadywać ministerstwem wojny.

— Książę Grammont powrócił tu z Vichy i odjeżdża wkrótce na swoje stanowisko do Rzymu.

— Mówią, że hrabia Syrakuzy przyjedzie wkrótce do Paryża, a rząd uda się do Londynu.

— Rząd neapolitański zakupił w Belgii znaczną liczbę karabinów, jak mówią dla gwardyi narodowej. Tutejszy poseł neapolitański wydaje od kilku dni mnóstwo paszportów wracającym do ojczyzny wychodźcom i wygnańcom. Znajdują się pomiędzy nimi także dwaj deputowani z roku 1848, członkowie partii radykalnej.

— Dzisiejszy *Monitor* ogłasza dekret, podług którego sesja rad jeneralnych ma być otworzona 27. sierpnia a zamknięta 10go września. Inny dekret dozwala wolny przywóz płodów Sahary i Sudanu.

— Rady okręgowe mają zebrać się 23go lipca na pięciodniową sesję.

— Podług ogłoszonego w *Monitorze* dekretu mają być zastosowane ustawy względem organizacyi departamentów i gmin także do departamentów Alp morskich.

— Bank francuski otrzymał upoważnienie, zakładać filie w Annonay, Chalons-sur-Saone i w Flery.

— Król abysyński, z którym Francya zawarła niedawno traktat, przysłał do Paryża na wychowanie kilku młodzieńców z najpierwszych familii kraju. Między nimi znajduje się także kuzyn królewski.

— Rząd zamierza na wniosek rady państwa odwołać swój projekt ustawy względem wywozu szmat.

— W Lugdunie ma być utworzony fakultet medyczny.

— Z pożyczki miasta Paryża mają być pokryte następujące wydatki: na domy akcyzowe 4 miliony; na koszary dla urzędników akcyzowych 15 mil.; na bulwar dokoła miasta 18 mil.; na upiększenie bulwaru wzdłuż dawnego muru miejskiego 8 mil.; na rozszerzenie ulic 6 mil.; na kościoły i pomniki 20 milion.; na nowe koszary 12 mil.; na targowice i rzeźnie 35 mil.; na wodociągi 19 mil., a na kanały 10 milionów franków.

— *Opinion nationale* zawiera na cześć księcia Napoleona artykuł, wzywając go mianowicie, ażeby brał znowu udział w sprawach państwa. W skutek tego artykuła znajdujemy w *Monitorze* następującą notę:

„Pod napisem „Książę Napoleon“ zamieścił wczoraj dziennik *Opinion nationale* artykuł, który z powodu straty, jakiej właśnie doznała Francya i rodzina cesarska, określa bliżej polityczne stanowisko księcia. Artykuł ten sprawił na księciu Napoleonie przykre wrażenie, które każdy pojmie, jak je szanować należy. Dostyc zresztą wspomnieć o tem, by dać uczuć dziennikowi *Opinion nationale*, który pisząc w tym sposobie wyszedł z granic delikatności, do której obowiązywał go smutek, w całej Francyi szanowany i podzielany.“

— Do Londynu nadeszła z Paryża następująca depeza: Minister spraw zewnętrznych p. Thouvenel, przesłał francuskiemu posłowi w Konstantynopolu nowe instrukcje, w których mu poleca, aby zawiadomił Portę, że Francya powodowana uczuciem ludzkości i na mocy dawnych kapitulacyi porozumie się z wielkimi mocar-

stwami Europy, ażeby zapobiedz ponowieniu krwawych scen, które zaszły w Syryi.

Holandya.

(Stany jeneralne zwołane)

Na przyszły wtorek druga izba stanów jeneralnych rozpocznie zaowu swe czynności. Występująca podług konstytucyi połowa członków w nowych wyborach prawie zupełnie jest już uzupełniona. Dwóch członków stronnictwa ministeryalnego, którzy dotychczas mieli mandat, musieli przy nowych wyborach ustąpić miejsca dwóm członkom stronnictwa liberalnego.

Szwajcarya.

(Sprawy sabaudzkie.)

Drugie poselstwo rady federacyjnej do zgromadzenia federacyjnego względem kwestyi Sabaudyi, datowane dnia 21go czerwca b. r. zostało rozdzielone między członków obu rad. Poselstwo to rozpoczyna się powtórzeniem uchwał, które zgromadzenie federacyjne powzięło względem sprawy Sabaudyi na nadzwyczajnem posiedzeniu d. 4. kwietnia, potem zdaje sprawę z wypadków zaszłych od tego czasu, nie przytaczając nic nowego. Noty i protesta, które rada federacyjna od tego czasu wydała, znane są już także, a do nich wyłącznie odnosi się poselstwo rady federacyjnej. Tylko przy końcu dotyka takiego tematu, o którym dotąd nie było urzędowego doniesienia. Ten temat tworzą środki, które rada federacyjna rozporządziła względem kantonu Genewy. Ta konkluzja, która zawiera także i nowe propozycje rady federacyjnej, tak opiewa:

„Przyczyny, które nas spowodowały przedsięwziąć niektóre wojskowe środki ostrożności, były już wyszczególnione w poselstwie z dnia 28. marca. Położenie nasze ówczesne, niepokój panujący w Genewie, zastraszające pogłoski, które rozsiewano ciągle, obawa wszelkich demonstracyi, które mogłyby być nastąpić, musiały zupełnie usprawiedliwić ten krok, to jest postawienie w Genewie oddziału wojska; do tego przyczyniła się jeszcze wiadomość, z 30go marca, że pewna liczba zbrojnych przedsięwzięła z Genewy wyprawę na wybrzeża Sabaudyi. Ale szczęściem szalone to przedsięwzięcie, któreby było mogło smutne skutki sprowadzić na Szwajcaryę, nie narobiło wiele złego, gdyż zbrojna ta ekspedycja nie wylądowała na terytorium Sabaudyi. Ta okoliczność bez wątpienia spowodowała izbę oskarżenia, że po rozpoznaniu rzeczy uznała; należy odstąpić od formalnego oskarżenia uczestników. Wypadek ten jednakże tak w Genewie jak i w całej Szwajcaryi z powszechną przyjętą pochwałą, przyspieszył obsadzenie Genewy i ustanowienie komisaryatu federacyjnego.“

Wlochy.

(Dekrety królewskie w Neapolu. — Ministerjum Garibaldeg.)

Podług depezy turyńskiej z 8. lipca nie potwierdza się wiadomość o potyczce pod Messyną.

Korespondencja geneueńska w *Indep. Belge* donosi, że ekspedycja pułkownika Cosenzy zabrała z sobą bardzo znaczne zapasy broni, uniformów i 23 dział obłężniczych ciężkiego kalibru. Garibaldi zaprowadził u wojsk regularnych uniform sardyński. Pomiedzy ochotnikami znajduje się prócz wielu innych oficerów czterech pułkowników, którzy otrzymali w Sycylii stopień jenerałów i czterech majorów, którzy wstępują w charakterze pułkowników do armii sycylijskiej. W Genuy jest już przygotowana nowa ekspedycja i oczekuje tylko sposobności do odjazdu. Za kilka dni rozpoczyna angielskie towarzystwo regularną żeglugę między Palermem i Genuą czterma wielkimi parowcami. W Genuy jest jeszcze w reparacyi paropływ amerykański, który przyjechał z Palermu i odjedzie na powrót do Sycylii. Pożyczka, którą pełnomocnik Garibaldeg Bertoni urządził w Medyolanie w drodze prywatnej, przyszła niezwłocznie do skutku, i rząd sycylijski ma już teraz do rozporządzenia 45 milionów lirów.

Neapol. Dekret, mocą którego Jego król. Mość nadaje konstytucyi z r. 1848 moc obowiązującą tak opiewa: My Franciszek II., z Bożej łaski Król państwa Obojga Sycylii itd.

Ze względu na nasz monarchiczny akt z 25go czerwca i ze względu na sprawozdanie naszych ministrów postanowiliśmy rozporządzić i rozporządzamy co następuje:

Art. 1. Konstytucya, którą mój dostojny ojciec nadał 10. lutego 1848 ma znowu moc obowiązującą.

Art. 2. Zawarte w 88. artykule konstytucyi oznaczenia względem upoważnienia rządu, by nagłym i powikłanym potrzebom kraju za pomocą nadzwyczajnych środków zapobiedz, zatrzymają tak długo moc obowiązującą, dopokąd parlament na drodze konstytucyi nie wyda dalszych rozporządzeń.

Art. 3. Naszym ministrom poleciliśmy wykonanie tego dekretu. Neapol, 1. lipca 1860.

Franciszek.

(Następują podpisy ministrów.)

Drugi dekret w myśl ustawy wyborczej z dnia 29. lutego i 24. maja 1848 zwołuje na 19. sierpnia kolegia wyborcze i naznacza otwarcie parlamentu na 10. września. Następujące słowa wstępne motywują te rozporządzenia:

Pragnąc jak najprędzej zjednać dla siebie radę i wsparcie prawnie reprezentowanego w parlamencie narodu, aby prawa gwarantowane konstytucyą za pomocą ogłoszenia organicznych ustaw urzeczywistnić, na propozycję naszej rady ministeryalnej dekretujemy itd.

Trzeci dekret reguluje prowizorycznie prasę podług odnoszących się do tego przepisów z r. 1848 i 1849; „aby uniknąć złego, które mogłoby wyniknąć z niedostatku norm stosownych na poskromienie nadużycia prasy.“

Czwarty dekret rozporządza utworzenie komisji, które mają wypracować projekt ustawy względem wyboru do parlamentu, względem rady państwa, odpowiedzialności ministrów i względem prasy.

— Do dziennika *Korrespond. Bullier* donoszą z Turynu dnia 5. lipca następujące szczegóły wypadków zaszłych w Palermo podczas „przesilenia ministeryalnego“: Lud nie rad był temu ministeryum, które dyktator zagnany położeniem rzeczy mianował. Mężowie, których Garibaldi na czele władz rządowych postawił, nie mieli zaufania w kraju. Kilka zarządów otrzymał już był dyktator. Dnia 27go zbiegł się lud pod oknami pałacu i począł wołać: Precz z Crispim, precz z ministeryum. Garibaldi odpowiedział, że Crispi jest mężem, na którym z całym zaufaniem polega, i nie chętnie uczyniłby zadość żądaniu Palermitanów. Pomimo to jednak przedłożono mu listę mężów mających zaufanie w kraju. Garibaldi wręcz ją odrzucił nie dając się nakłonić najusilniejszymi prośbami przyjaciół. Dopiero później uznając, że nawet jako dyktator źle czyni, występując przeciw publicznej opinii, zezwolił, aby utworzyć nowy gabinet. Ten gabinet złożony jest z ludzi zdolnych, dobrych Włochów, cenionych równie na wyspie jako i za granicą.“

Niemce.

(Rewizya podatku od pism peryodycznych. — Sejm handlowy. — Czynności sejmku związkowego.)

Berlin. 7. lipca. Główny urząd podatkowy wezwał z polecenia ministra finansów niektórych tutejszych księgarzów i niektóre redakcyje pism, ażeby podali oparte na dowodach propozycje zmiany w ustawie z dnia 2. czerwca 1852 roku, względem pobierania podatku stemplowego od pism politycznych i anonusów. Jak bowiem wiadomo, izba deputowanych uchwała z dnia 12. maja b. r. przedłożyła rządowi państwa do rozważenia propozycje względem ścisłej i wszechstronnej rewizji wyz wspomnianej ustawy.

— Komisya niemieckiego sejmku handlowego miała na dniu 4. lipca w Berlinie swe posiedzenie. Byli na nim reprezentanci z Berlina, Wrocławia, Szczecina, Elberfeld i z Magdeburga, — Gdańsk zaś, Hagen i Kolonia nie były reprezentowane. Przedmiotem obrad było między innymi zawezwanie izby handlowej w Heidelbergu do zawiązania się w niemiecki sejm handlowy; komisya z mniejszością głosów była za sejmem, w którym miałyby udział państwa należące do związku celnego. Za przedmiot najważniejszy do swych obrad uznała przyszłą reorganizacyje związku celnego, szczególnie kwestyę względem przedłużenia lub wypowiedzenia celnych traktatów związkowych.

Dalsze przedmioty do obrady następują: zasada postępowania celnego, cło od wartości lub wagi, dotychczasowe rodzaje przedmiotów podpadających oczeniu, postępowanie przy expedycyach, stanowcze rozpoznanie projektu niemieckiej ustawy handlowej, cła przewoźne i od spławu. Komisya zgodziła się jednogłośnie, że nim przyjdzie do ogólnego zgromadzenia, poprzedzić muszą gruntowne przygotowawcze prace; oznaczenie zaś czasu i miejsca zgromadzenia zostawiła do decyzji izbie handlowej w Heidelbergu. Co do ponownienia pruskiego sejmku handlowego komisya tak długo się wstrzyma z swą uchwałą, póki się nie otrzyma coś pewnego o skutku zawezwania izby handlowej w Heidelbergu.

Frankfurt, 8go lipca. Urzędowe sprawozdanie względem posiedzenia sejmku związkowego dnia 5go b. m. opiewa:

„Prezydium zawiadomiło o dwóch co do istoty jednako brzmiących notach cesarsko-francuskiego i królewsko-angielskiego postę, które oznajmują zgromadzeniu związkowemu, że zawiązane z Chinami układy nie powiodły się, i że nastąpią kroki nieprzyjacielskie, podczas których postępować się będzie co do prawa morskiego, stosownie z deklaracyą podpisaną na paryskim kongresie dnia 16go kwietnia 1856, a zawarte w nich postanowienia zachowywać się będą względem wszystkich mocarstw neutralnych. Uchwalono doniesienia te przyjęciem do protokołu podać do wiadomości wysokich rządów.“ — Dzień: „O najwygodniejszym systemie miary i wagi“ uchwalono na przedstawienie prywatne przesłać do komisji mającej się zawiązać na mocy uchwały związkowej z dnia 28go z. m. dla sprawozdania względem zaprowadzenia jednakięj miary i wagi.

Rosya.

(Żaloba po księciu Hieronimie.)

Petersburg, 1. lipca. Z rozkazu Cesarza przywdział dwór cesarski dziesięciodniową żalobę, zaczawszy od 27. czerwca na cześć zmarłego księcia Hieronima Napoleona, stryja Cesarza Francuzów.

A z y a.

(Najnowsza poczta zamorska na Tryest.)

Zawiera wiadomości z Kalkuty z 4. czerwca, z Bombaju 7go czerwca, Singapore 30. maja, Kantonu 19. maja, Hongkongu 23. maja, Szanghaji 17. maja.

Lord Clyde powrócił do Europy; generał Outram protestuje przeciwko połączeniu armii wschodnio-indyjskiej z wojskiem królewskim. Parowiec „Pottinger“ przybył do Point de Galle, by zabrać lorda Elgin i barona Gros.

Gubernator wyspy Bahrein w zatoce perskiej odstąpił imana z Muskatu i wywiesił pawilon perski. Udał się tam wojenny okręt angielski. Komunikacya telegraficzna między Singapore i Batawią, Aden i Kurrachee zawsze przerwana stoi.

W archipela wschodnio-indyjskim korsarze ciągle jeszcze broją. W Banjermassing ruchy powstańcze nie ustają. Na wyspie Jawa wybuchła w połowie kwietnia cholera. Rosyjski parowiec wojenny „Swietlana“ przybył z Talonu do Singapore, i odpłynię do Szanghaji. Wojska francusko-angielskie udały się po największej części z Kantonu ku północy.

W Chusan ustanowiono mieszaną komisję sprzymierzonych. Wojska francuskie chcą się zebrać w Tschifu, w zatoce Petschili; wojska angielskie naprzeciwno. W zatoce Amoy rozbił się wielki francuski okręt transportowy.

Powstańcy chińscy zwyciężają koło Kantonu i w stronie północnej; cesarscy musieli zaniechać oblężenia Nankinu. Gazeta pekińska donosi o zamianowaniu osobnego komisarza, aby z obcemi mocarstwami wchodził w układy. Zamordowanie rejenta japońskiego potwierdza się, obawiają się powstania.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 12. lipca. Dzisiejszy *Monitor* donosi z Konstantynopola z 8. b. m.: Fuad Basza jedzie z nieograniczonym pełnomocnictwem do Syrii, i będzie miał 16.000 ludzi pod swemi rozkazami. Porta wyprawia zboże do Bejrutu.

Marsylia, 11. lipca. Podług otrzymanego tu listu z Bejrutu zranił ktoś ataganem tamtejszego konzula francuskiego. W Bejrucie panuje wielka trwoga.

Turyń, 11. lipca. W Rawennie i Pesaro stoja wojska gotowe do pochodu, ale niewiadomo, gdzie mają odejść. Do Urbino wysłano 1500 ludzi. W Ankonie zaszły rozruchy. — Jak tylko Lamoriciere odwołał wojska od granicy w głąb kraju, wybuchło powstanie w Santa Agata, Montefeltro i pod Cattolica.

Medyolan, 11. lipca. *Perseveranza* donosi z Turynu z 10. b. m.: Rząd tutejszy postanowił odrzucać tak długo wszelką propozycje przymierza z Neapolem, dopokąd nie zbiorą się izby neapolitańskie i nie wydadzą wotum względem dotychczasowego postępowania rządu i pożyteczności zamierzonego przymierza. Kardynał Corsi wraca na swoje stanowisko.

Genewa, 11. lipca. Przedwczoraj odpłynęło 1500 ochotników do Sycylii, a wczoraj wieczorem miała odejść ułwa expedycyi. — Podług depezy z Neapolu odjeżdżają dziś wieczorem Manna i Winspeare do Turynu.

Messyna, 8. lipca (na Marsylię.) Medici przedsiębiorze rekonesans na wzgórzach około Messyny.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13. lipca.

Hotel rosyjski: PP. Wolski Fr., c. k. przeł. pow., z Sądowej Wiszni. — Hr. Rzewuski Leon, z Krakowa. — Niezabitowski Napoleon, z Nakła. — Kraszewski Henryk i Sieroczyński Jan, ces. ros. radca koleg., z Rosyi.

Hotel europejski: Mlecki Franc., z Żulina.

Hotel Langa: Winkler Ant., c. k. podpułkownik, z Hruszowa. — Gontard Henr., c. k. major, z Gródka. — Liebenswarth Jan, c. k. nadlekarz sztab. w pensyi, z Wiednia.

Hotel Kuhna: Terlecki Jan i Wizyta Mik., z Smolnika.

Hotel krakowski: Rudkowski Roman, c. k. podpor., z Boronicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. lipca.

PP. Agopsowicz Krzysztof, do Grochowic. — Hack Franc., c. k. kapit., do Drohowyza. — Stankiewicz Stefan, do Podlisk. — Bienkiewicz Grzegorz, do Krakowa. — Wierzbicki Jul., do Kutkorza. — Casimir Mikolaj, do Jas. — Hr. Dunin Borkowski Alex., do Winniczek.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 12. lipca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprawdzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.14	+ 14.6	77.1	wschodni sł.	pochmurno
9. god. po poł.	324.12	+ 18.6	58.4	południowy „	„
10. god. wiecz.	324.05	+ 14.9	80.9	„ „	„

T E A T R.

Dziś opera niemiecka: *Othello, murzyn wenecki.* Szósty występ gościnny pana Sontheim i pani Marlow-Homolatsch.

T e r m i n a

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacyi i t. d.

Dnia 16. lipca: Wydzierżawienie dochodów miejskich w Gródku. — Wydzierżawienie propinacyi miejskiej w Sniatynie. — Licytacya na dostarczenie drzewa opałowego dla c. k. sądu obwodowego w Złoczowie. — Licytacya na dostarczenie rekwyzycji kancelaryjnych w Tarnopolu. — Licytacya na dostarczenie kamienia na gościńce w Tarnopolu.

Dnia 17. lipca: Licytacya na dostarczenie potrzeb kancelaryjnych w Złoczowie. — Sprzedaż realności nr. 474 i 75 w Dynowie położonej w Dubiecku.

Dnia 18. lipca: Licytacya na dostarczenie odzieży dla więźniów w Tarnopolu.

Dnia 19. lipca: Sprzedaż sumy ciężającej na dobrach Firlejówka i Marmuszowice we Lwowie. — Sprzedaż potażu w Czerniowcach.

Dnia 20. lipca: Sprzedaż połowy realności nr. 568³/₄ we Lwowie. — Licytacja na dostarczenie kamienia na gościńce za pomocą ofert w Żółkwi, w Stanisławowie i w Sanoku. — Licytacja na uskutecznienie potrzebnych reperacji na gościńcu delatyńskim za pomocą ofert w Stanisławowie.

Dnia 23. lipca: Sprzedaż rządowego budynku nr. 695 w Tarnopolu. — Wydzierżawienie dochodów miejskich w Samborze. — Wydzierżawienie realności nr. 111 w Przemyślu. — Licytacja na dostarczenie papieru do fabryki w Winnikach.

Dnia 25. lipca: Licytacja na dostarczenie ubrania dla więźniów w Złoczowie.

Dnia 26. lipca: Licytacja na wybadowanie stajni wojskowej w Tarnopolu we Lwowie. — Sprzedaż ³/₈ części realności nr. 334 miasto we Lwowie.

Dnia 31. lipca: Licytacja na wystawienie stajni wojskowej w Brzeżnach za pomocą ofert we Lwowie.

Kurs lwowski.

		gotówka		towarem	
		zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	95	6	—
Dukat cesarski	"	5	99	6	4
Półimperyal zł. rosyjski	"	10	30	10	42
Rubel srebrny rosyjski	"	1	97	2	1
Talar pruski	"	1	90	1	93
Polski kurant i pięciozłotówka	"	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 zlr.	bez kuponów	84	33	84	93
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	"	71	7	71	50
5% Pożyczka narodowa	"	79	40	89	15

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 13. lipca

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 zlr. 80 —. Metaliki po 5% za 100 zł. 70 40; po 4¹/₂% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcy Banku narodowego sztuka 846; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 192. —; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —. Wexlowy. Augsburg za 100 zł. połuda. niemieck. waluty 168 75. — Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 126.50. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —. Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.5, dukaty ces. pełnej wagi —, korony —, półkorony —.

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

		zł.	cent.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po	wal. austr.	84	50
" " " " " " " " " " " "	"	84	—
" " " " " " " " " " " "	"	—	—
" " " " " " " " " " " "	"	—	14
Wartość kuponu od 100 zlr.	"	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10. lipca.

A. Państwa publiczne.		pien.	towar.
W austr. wal. po 5%		66.50	67
Z pożyczki narod. po 5%		80	80.10
Z r. 1851, ser. B. po 5%		97	98
Metaliki po 5%		70 65	70 75
dtto. " 4 ¹ / ₂ %		62.75	63
dtto. " 4%		55	55.50
dtto. " 3%		41.50	42
dtto. " 2 ¹ / ₂ %		35.25	35.50
dtto. " 1%		14 10	14 20
Przez. do wylos. z r. 1839		127	127.50
" 1854		96	96.25
" 1860		96 15	97.15
Renty Como po 42 lir. aus.		15.50	15.75
Wylos. obl. dawn. długu państ.	po 5%	68	68.50
" " " " " "	4 ¹ / ₂ %	61	62
" " " " " "	4%	54	55
" " " " " "	3 ¹ / ₂ %	47	48
" " " " " "	3%	59	60
" " " " " "	2 ¹ / ₂ %	52	54
" " " " " "	2%	48	49
" " " " " "	2%	42	44
" " " " " "	1 ¹ / ₂ %	38	39
dtto. z procent za granicą	5%	68	68.50
" " " " " "	4 ¹ / ₂ %	61	62
" " " " " "	4%	54	55
B. Krajów koronnych			
Niższej Austrii		93	93 50
Wyż. Aust. i Salb.		90	91
Czech		92.50	93
Morawii		89	89.50
Szlaska		8.50	89
Styryi		88.50	89.50
Tyrolu		94	95
Kar. Krainy i Wyb.		89	89.50
Węgier		72 75	73 50
Ban. Tem. Kroacyi i Sławonii		70 75	71.25
Galicyi		71	71 50
Siedmiogr. i Bukow.		69 25	69 75
Lom. wen. poź. z r. 1850		—	—
Wen. pożyczka z r. 1859			
po 5%		80.50	80.75
po 4%		68	68.50
po 3 ¹ / ₂ %		51	55
po 3%		47	48
po 2 ¹ / ₂ %		39	40
po 2%		33	34
po 1 ¹ / ₂ %		26	27
po 1%		33	23.50
2. Stan oblig. domestykaln.			
po 3% za 100 zł.		16	18
" 2 ¹ / ₂ % za 100 zł.		13	14
" 2% za 100 zł.		12	13
" 1 ¹ / ₂ % za 100 zł.		11	12
" 1% za 100 zł.		10	11
3. Akcy.			
Banku nar.		846	848
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.		191	191.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.		576	578
Póln. kolei po 1000 zł. m. k. 1850		1880	1882
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.		259	259 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. 190 75		191	—
Połud.-póln.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.		128	128 50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty 126		126	—
Lomb.-wen. kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą (50%)		153	154
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 100 zł. (50%)		134	135 50
Kol. Preszb. Tyrn. l. emis. po 200 zł. m. k.		22	24
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.		58	60
Kolej Butehradzka po 500 zł. m. k.		640	650
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.		80	82
z wpłatą 60 zł. (30%)		—	—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.		—	200
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.			
—		116	—
Anstr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.			
—		444	446
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.			
—		190	200
Mosto lańe. w Peszcie po 500 zł. m. k.			
—		382	385
Tow. młyna par. w Wied. po 100 zł. m. k.			
—		340	350
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.			
—		—	—
4. Listy zastawne.			
Banku narodowego w mon. kon. (6let. po 5%)		101 50	102
" " " " " " (10 " 5%)		97 50	98
" " " " " " (przeznacz. do los. po 5%)		93	93 25
Banku narodowego w wal. austr. (na 12 m. 5%)		100	—
" " " " " " (za 100 zł. 100)		—	—
" " " " " " (przez. do los. po 5%)		88 50	88 75
Gal. Tow. kred. po 4%		84	84.50
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.			
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.		96	—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.		129.50	120
Kol. póln. po 100 zł. m. k.		93.50	94
Kol. Lomb. wen. po 500 fr. 128		128 50	—
Kol. Gloggn. za 100 zł.		83	85
Tow. żegl. par. na Dun. za 100 zł. m. k.		93	93.50
Lloyda za 100 zł.		—	87
6. Losy.			
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.		106	106 25
Tow. żegl. par. na Dun. po 100 zł. m. k.		99 50	100
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.		117	118
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.		36.50	37
Esterhazego po 40 zł. m. k.			
—		83.50	84
Salma " 40 " "		49.25	49.75
Palfiego " 40 " "		37	38.50
Clarego " 40 " "		26.75	27.25
St. Genois " 40 " "		39.25	39.75
Windischgrätz 20 zł. "		23.50	24
Waldsteina 20 " "		28.50	29
Koglevicha 10 " "		14.50	15
Weksle.			
(Na 3 miesiące.)			
Amsterdam za 100 zł. hol.		—	—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.		108.75	108 75
Berlin za 100 tal.		—	—
Wrocław za 100 tal.		—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.		—	109
Genewa za 100 lir. piem.		—	—
Hamburg za 100 M. B.		95.80	95
Lipsk za 100 tal.		—	—
Liwna za 100 lir. tosk.		—	—
Londyn za 10 ft. szt.		126.35	126.50
Lugdun za 100 fr.		—	—
Medyolan za 100 zł. w. a.		50.35	50.40
Marsylia za 100 fr.		—	—
Paryż za 100 fr.		50.35	50.40
Praga za 100 zł. w. a.		—	—
Tryest za 100 zł. w. a.		—	—
Wenecya za 100 zł. w. a.		—	—
(31 dni po ukazaniu.)			
Bukareszt za 100 piast. wol.		—	—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—	—
Dyskonto weks. Bank. nar.		—	5%
Procenta za zaliczki Bank. nar. na pap. publ.		—	5%
Kurs złota.			
w przecięciu w w. a.			
Dukaty ces. men.		6 zł.	5 c.
dtto. pełnej wagi		6 "	3 ⁵ / ₁₀ "
Korona		17 "	50 "
Półkorona		—	—
Napoleonodor		—	—
Rosyjski impery.		—	—
Kurs korony w c. k. kasach		13 zł.	50 c.

KRONIKA.

(Zjazd astronomów do Hiszpanii.) Na zapowiedziane wielkie zaćmienie słońca w Hiszpanii zjeżdżają się astronomowie z całego świata, a najciekawszą są skandanawscy. Powyjeżdżali gdzie który był w Chrystyanii, w Sztokholmie, w Kopenhadze, i pędzą ażeby nie zaspać dzień 18. b. m. i w porę stanąć w Burgoz i w Sewilli.

(Kamerton francuski w Rosyi.) Według „Menestrela“ rozporządził Cesarz rosyjski, ażeby zaczawszy od 1. września b. r., orkiestra teatru cesarskiego używała kamertonu, który francuska Komisya uchwaliła.

(Wybuch wulkanu islandzkiego.) Znana z strasznych wybuchów wulkanicznych góra Katla w Islandyi, co to pierwszy raz przemówiła w roku 1755, wtedy kiedy Lizbona ulegała gwałtownemu trzęsieniu ziemi, odnowiła teraz po trzydziestu pięciu laty wypoczynku ogniste swoje wybuchy, i zakrywała lawą swą całą okolicę, tak że śniegu nigdzie nie widać było, chociaż to było w maju; a Islandya w maju dopiero zimę kończy, i cała zwykle w śniegach.

(Przyjęcie poselstwa japońskiego w Nowym Jorku.) Z Nowego Jorku donoszą gazety z dnia 23. czerwca, że podczas wylądowania poselstwa japońskiego (16. b. m.) wyruszył prawie cały Nowy Jork, a zebranie ludności, które towarzyszyło postom do przeznaczonego dla nich mieszkania w hotelu metropolitańskim, był najwspanialszy, jaki tu kiedykolwiek widziano. Za powozami posłów postępowały urzędnicy policyjni konno i pieszo; dalej skrzynia z traktatem handlowym na sześciokonnym wozie; eskorta z 16 pułków i t. d., mianowicie zaś to podnoszą, że uroczystość była większą jeszcze, aniżeli podczas

przyjęcia Koszutha. Nie brak było i śmieszności, tak na przykład napisów „Japonia i Państwa Zjednoczone“ — „Jedna krew — wszystkie narody!“ — „Mury tyranii na świecie w pył się rozpadły!“ — i tym podobne niedorzeczności. Rozechorowali się formalnie wszyscy na Japończyków, a zasada nie przykrzać się cudzoziemcom, wcale się nie zachowuje.

Dodatek tygodniowy Nr. 28.

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

- 1) Józef Dzieduszycki, Koniuszy wielki koronny, Starosta żydaczowski, przez Maurycego hr. Dzieduszyckiego. Zaszczyty i dostojenstwa udzielone Jerzemu. — Pismo królewskie przy pornczeniu mu urzędu Koniuszego wielkiego koronnego. — Dożywociem dana królewsczyzna i „Sanitki.“ — Wypadki polityczne. — Bezkrólewie ogłoszone. — Zachowanie się Jerzego. — Domowe zatrudnienia w ową parę. — Zjazd w Tykocinie i tok spraw Augusta.
- 2) Galicyjskie Towarzystwo gospodarskie. Sprawozdanie z czynności Zakładu naukowo-rolniczego w Dułajach, czytane na zgromadzeniu Towarzystwa gospodarskiego dnia 23. czerwca 1869 r. Przez dyrektora Wojciecha Studzińskiego.
- 3) Pismienictwo w Galicyi. Do pismienictwa w Galicyi, zapisy bibliograficzne od roku 1849. Litery G. (Ciąg dalszy.)